

e) En el cas d'obres de rehabilitació d'edificis i altres construccions, la confirmació expressa que les obres s'han fet en compliment de les normes arquitectòniques i urbanístiques que, sobre això, hi puguin establir l'ajuntament respectiu i el consorci o l'òrgan administratiu corresponent.

f) En el cas de despeses de propaganda i publicitat, qualificació d'essencial o no del contingut del suport a efectes del càlcul de la base de deducció.

g) En el cas de la certificació a la qual es refereix l'article 9.2 d'aquest Reglament, el compromís del sol·licitant que els béns i drets adquirits es destinen, directament i exclusivament, a la realització d'inversions efectuades en compliment dels plans i programes d'activitats de l'esdeveniment respectiu.

h) Menció del precepte legal en el qual s'estableixen els incentius fiscals per a les inversions o activitats a què es refereix la certificació.

3. El termini màxim en què s'han de notificar les certificacions a què es refereix aquest article és de dos mesos des de la data en què la sol·licitud corresponent hagi tingut entrada al registre de l'òrgan competent per resoldre.

Si en l'esmentat termini no s'ha rebut cap requeriment o notificació administrativa sobre la sol·licitud, s'entén complert el requisit al qual es refereix aquest article, i l'interessat pot sol·licitar a l'Administració tributària el reconeixement del benefici fiscal, segons el que disposa l'article anterior, i aportar-hi una còpia segellada de la sol·licitud.

Article 11. Tramesa de les certificacions expedides pel consorci o l'òrgan administratiu.

El consorci o l'òrgan administratiu corresponent ha de remetre al Departament de Gestió Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, en els mesos de gener, abril, juliol i octubre, una còpia de les certificacions emeses en el trimestre anterior de conformitat amb el que preveu aquest Reglament, per a la seva tramesa ulterior als corresponents òrgans de gestió.

Si el consorci o l'òrgan administratiu corresponent no ha emès la certificació sol·licitada segons el que estableix l'article anterior, ha de remetre una còpia de la sol·licitud presentada per l'interessat.

Article 12. Aplicació del règim de mecenatge prioritari.

1. A efectes del que disposa l'apartat segon de l'article 27.3 de la Llei 49/2002, les entitats o institucions beneficiàries del mecenatge prioritari han d'obtenir la corresponent certificació del consorci o òrgan administratiu corresponent segons el que disposa l'article 10 d'aquest Reglament, en la qual se certifiqui que l'activitat realitzada s'emmarca dins dels plans i programes aprovats pel consorci o l'òrgan administratiu corresponent.

2. Les entitats i institucions a les quals es refereix l'apartat anterior han d'expedir, en favor dels aportants, les certificacions justificatives que preveu l'article 24 de la Llei 49/2002, i han de remetre al consorci o l'òrgan administratiu corresponent, dins dels dos mesos següents a l'acabament de cada exercici, una relació de les activitats finançades amb càrrec a les esmentades aportacions, així com una còpia de les certificacions expedides.

3. El consorci o l'òrgan administratiu corresponent ha de remetre una còpia de les certificacions rebudes, dins dels dos mesos següents a la seva recepció, al

Departament de Gestió Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Disposició addicional única. L'Església Catòlica i altres esglésies, confessions i comunitats religioses: aplicació del règim fiscal especial i acreditació a efectes de l'exclusió de l'obligació de retenir o ingressar a compte.

1. Les entitats a les quals es refereix l'apartat 1 de la disposició addicional novena de la Llei 49/2002 que decideixin aplicar el règim fiscal especial que preveuen els articles 5 a 15 de l'esmentada Llei no han d'efectuar les comunicacions que regulen els articles 1 i 2 d'aquest Reglament. Aquest règim fiscal l'aplica directament el subjecte passiu quan es tracta de tributs objecte de declaració o autoliquidació, i l'Administració tributària en els altres casos.

L'acreditació d'aquestes entitats a efectes de l'exclusió de l'obligació de retenir o ingressar a compte a la qual es refereix l'article 12 de la Llei 49/2002 s'ha de fer mitjançant un certificat expedit, a petició de l'entitat interessada i amb vigència indefinida, per l'òrgan competent de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, en el qual s'acrediti que l'entitat està inclosa a l'apartat 1 de l'esmentada disposició addicional. En la sol·licitud s'ha d'acreditar la personalitat i naturalesa de l'entitat mitjançant la certificació de la seva inscripció emesa pel Registre d'entitats religioses del Ministeri de Justícia.

2. A les entitats a les quals es refereixen la disposició addicional vuitena i l'apartat 2 de la disposició addicional novena de la Llei 49/2002 els és aplicable el que disposen els articles 1, 2 i 4 d'aquest Reglament a efectes de l'exercici de l'opció pel règim fiscal especial i de l'acreditació del dret a l'exclusió de l'obligació de retenir o ingressar a compte.

Disposició transitòria única. Opció pel règim fiscal especial per a determinats períodes impositius.

El règim fiscal especial que estableix la Llei 49/2002 és aplicable als períodes impositius iniciats a partir del 25 de desembre de 2002 que hagin finalitzat abans de l'entrada en vigor d'aquest Reglament, sempre que les entitats sense finalitats lucratives s'acullin al règim esmentat, d'acord amb el que estableix l'article 1, dins dels tres mesos següents a l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

MINISTERI DE SANITAT I CONSUM

19572 REIAL DECRET 1277/2003, de 10 d'octubre, pel qual s'estableixen les bases generals sobre autorització de centres, serveis i establiments sanitaris. («BOE» 254, de 23-10-2003.)

La Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del sistema nacional de salut, a l'article 27.3, estableix que mitjançant reial decret s'han de determinar, amb caràcter bàsic, les garanties mínimes de seguretat i qualitat que, acordades al si del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, han de ser exigides per a la regulació i l'autorització per part de les comunitats autònomes de l'obertura i posada en funcionament en el seu respectiu àmbit territorial dels centres, serveis i establiments sanitaris. A l'article 26.2 disposa que el Registre general de centres, establiments i serveis sani-

taris del Ministeri de Sanitat i Consum és de caràcter públic i permet als usuaris conèixer els centres, els establiments i els serveis, de qualsevol titularitat, autoritzats per les comunitats autònomes.

Així mateix, la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, a l'article 29.1, estableix que els centres i els establiments sanitaris, sigui quin sigui el seu nivell, la categoria o el titular, necessiten l'autorització administrativa prèvia per a la instal·lació i el funcionament, així com per a les modificacions que, respecte a la seva estructura i règim inicial, es puguin establir. L'article 29.2 determina que l'autorització administrativa prèvia també s'ha de referir a les operacions de qualificació, acreditació i registre de l'establiment, i que les bases generals sobre qualificació, registre i autorització s'han d'establir per reial decret. L'article 40.9 de la Llei esmentada preveu l'existència d'un catàleg i registre general de centres, serveis i establiments sanitaris, en què s'han de recollir les decisions, les comunicacions i les autoritzacions de les comunitats autònomes, d'acord amb les seves competències.

La finalitat d'aquest Reial decret és regular les bases del procediment d'autorització de centres, serveis i establiments sanitaris, establir una classificació, denominació i definició comuna per a tots aquests, i crear un registre i catàleg general d'aquests centres, serveis i establiments, de conformitat amb el que disposen els articles 29.1 i 2 i 40.9 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i l'article 26.2 de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del sistema nacional de salut.

La classificació, les denominacions i les definicions que conté aquesta disposició constitueixen els criteris generals per procedir posteriorment, en desplegament de l'article 27.3 de la Llei 16/2003, a la determinació, amb caràcter bàsic, de les garanties mínimes i comunes de seguretat i qualitat que han d'exigir les comunitats autònomes per autoritzar l'obertura i la posada en funcionament dels centres, serveis i establiments sanitaris.

No és propòsit d'aquest Reial decret ordenar les professions sanitàries, ni limitar les activitats dels professionals, sinó establir les bases per a les garanties de seguretat i qualitat de l'atenció sanitària.

En el procediment d'elaboració d'aquesta disposició general han emès informe les organitzacions professionals sanitàries, el Consell de Consumidors i Usuaris, i el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Sanitat i Consum, amb l'aprovació prèvia de la ministra d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió de 10 d'octubre de 2003,

DISPOSO :

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

1. Aquest Reial decret té per objecte:

a) Regular les bases generals del procediment d'autorització de centres, serveis i establiments sanitaris per les comunitats autònomes.

b) Establir una classificació, denominació i definició comuna per a tots els centres, serveis i establiments sanitaris, públics i privats, imprescindible per a la creació d'un registre general.

c) Establir el catàleg i registre general de centres, serveis i establiments sanitaris.

2. Les disposicions d'aquest Reial decret s'apliquen a tots els centres, serveis i establiments sanitaris, públics i privats, de qualsevol classe i naturalesa.

3. Les disposicions d'aquest Reial decret no són aplicables, i es regulen per la normativa específica, al següent:

a) Els establiments dedicats a la distribució, la importació o l'elaboració de medicaments o productes sanitaris.

b) Els serveis i les unitats tècniques de protecció radiològica.

4. Les disposicions d'aquest Reial decret són aplicables sense perjudici de les funcions i les competències professionals que per a l'exercici de les professions sanitàries i la realització de les activitats professionals corresponents estiguin establertes per la normativa vigent.

Article 2. *Definicions.*

1. Als efectes d'aquest Reial decret, s'entén per:

a) Centre sanitari: conjunt organitzat de mitjans tècnics i instal·lacions en què professionals capacitats, per la seva titulació oficial o habilitació professional, exerceixen bàsicament activitats sanitàries a fi de millorar la salut de les persones. Els centres sanitaris poden estar integrats per un o diversos serveis sanitaris, que constitueixen la seva oferta assistencial.

b) Servei sanitari: unitat assistencial, amb organització diferenciada, dotada dels recursos tècnics i dels professionals capacitats, per la seva titulació oficial o habilitació professional, per dur a terme activitats sanitàries específiques. Pot estar integrat a una organització l'activitat principal de la qual pot no ser sanitària.

c) Establiment sanitari: conjunt organitzat de mitjans tècnics i instal·lacions en què professionals capacitats, per la seva titulació oficial o habilitació professional, exerceixen bàsicament activitats sanitàries de dispensació de medicaments o d'adaptació individual de productes sanitaris.

d) Activitat sanitària: conjunt d'accions de promoció, prevenció, diagnòstic, tractament o rehabilitació, adreçades a fomentar, restaurar o millorar la salut de les persones dutes a terme per professionals sanitaris.

e) Autorització sanitària: resolució administrativa que, segons els requeriments que s'estableixin, faculta un centre, un servei o un establiment sanitari per a la instal·lació, el funcionament, la modificació de les activitats sanitàries o, si s'escau, el tancament.

f) Requisits per a l'autorització: requeriments, expressats en termes qualitius o quantitius, que han de complir els centres, serveis i establiments sanitaris per ser autoritzats per l'administració sanitària, adreçats a garantir que disposen dels mitjans tècnics, les instal·lacions i els professionals adequats per dur a terme les seves activitats sanitàries.

g) Registre de centres, serveis i establiments sanitaris: conjunt d'anotacions de totes les autoritzacions de funcionament, modificació i, si s'escau, instal·lació i tancament dels centres, serveis i establiments sanitaris concedides per les administracions sanitàries respectives.

h) Catàleg de centres, serveis i establiments sanitaris: relació ordenada de publicació periòdica dels centres, serveis i establiments sanitaris en funcionament que han rebut l'autorització per part de les administracions sanitàries.

2. Als efectes del que disposa aquesta norma, es consideren centres, serveis i establiments sanitaris els que es recullen a la classificació que figura com a annex I d'aquest Reial decret. A l'annex II figura la definició de cadascun d'aquests.

Article 3. *Bases generals d'autorització.*

1. Les autoritats sanitàries de les comunitats autònomes autoritzen la instal·lació, el funcionament, la modificació i, si s'escau, el tancament de tots els centres, serveis i establiments sanitaris ubicats en el seu àmbit territorial. No obstant això, en el cas dels centres mòbils d'assistència sanitària, definits a l'annex II, les comunitats autònomes poden subscriure acords o convenis pels quals una autorització concedida a un centre mòbil per una d'aquestes és vàlida en l'altra sempre que hi hagi comunicació prèvia del centre de l'inici de les seves activitats en aquesta comunitat i presentació de l'autorització de l'altra comunitat autònoma.

2. L'autorització sanitària de funcionament és la que faculta els centres, serveis i establiments sanitaris, públics i privats, de qualsevol classe i naturalesa, per exercir la seva activitat, i l'exigeixen amb caràcter preceptiu les comunitats autònomes prèviament al seu inici. L'autorització de funcionament es concedeix per a cada establiment i per a cada centre sanitari, així com per a cada un dels serveis que constitueixen l'oferta assistencial, i ha de ser renovada, si s'escau, amb la periodicitat que determini cada comunitat autònoma.

L'autorització sanitària de modificació és la que han de sol·licitar els centres, serveis i establiments sanitaris que facin canvis d'estructura, titularitat o d'oferta assistencial.

Les autoritzacions de funcionament i de modificació les concedeixen les autoritats sanitàries de les comunitats autònomes després de comprovar que els centres, serveis i establiments sanitaris compleixen els requisits establerts per a la realització adequada de les seves funcions.

L'autorització d'instal·lació pot ser exigida per les comunitats autònomes per als centres, serveis i establiments sanitaris de nova creació que impliquin la realització d'una obra nova o alteracions substancials en l'estructura o les instal·lacions, i l'autorització de tancament, per als que finalitzin l'activitat de manera definitiva.

3. Quan la normativa vigent atribueixi competències per autoritzar la posada en marxa d'un centre en què s'exerceixen activitats sanitàries en altres institucions o òrgans no sanitaris de l'Administració, aquests han de demanar que aquell tingui prèviament l'autorització de funcionament de les autoritats sanitàries de la comunitat autònoma corresponent.

4. Les comunitats autònomes han de regular els procediments per autoritzar la instal·lació, el funcionament, la modificació o el tancament dels centres, serveis i establiments sanitaris ubicats en el seu àmbit territorial, que s'han d'ajustar al que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Cada comunitat autònoma ha d'especificar respecte a cada tipus de procediment els tràmits i la documentació que han d'aportar els sol·licitants per verificar el compliment dels requisits exigits d'acord amb la normativa vigent.

Article 4. *Requisits dels centres, serveis i establiments sanitaris.*

1. La classificació, les denominacions i les definicions dels centres, serveis i establiments sanitaris que preveuen els annexos I i II constitueixen els criteris generals per a la definició posterior de requisits mínims comuns d'autorització, així com per a l'establiment del Registre general.

2. Els requisits mínims comuns per a l'autorització d'instal·lació, funcionament o modificació d'un centre, servei o establiment sanitari es determinen per real decret per al conjunt i per a cada tipus de centre, servei

i establiment sanitari. Es tracta de requisits adreçats a garantir que el centre, servei o establiment sanitari disposa dels mitjans tècnics, les instal·lacions i els professionals mínims necessaris per dur a terme les activitats a què està destinat.

Els requisits mínims poden ser complementats en cada comunitat autònoma per l'Administració sanitària corresponent per als centres, serveis i establiments sanitaris del seu àmbit.

Article 5. *Catàleg i registre general de centres, serveis i establiments sanitaris.*

1. D'acord amb el que estableixen l'article 26.2 de la Llei 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del sistema nacional de salut, i l'article 40.9 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, es crea al Ministeri de Sanitat i Consum el Registre general de centres, serveis i establiments sanitaris, en què es recullen les decisions, comunicacions i autoritzacions de les comunitats autònomes en matèria d'autorització sanitària, respecte als centres, serveis i establiments sanitaris esmentats.

2. El contingut i l'estructura del Registre general s'estableixen per ordre del ministre de Sanitat i Consum, amb l'informe previ del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut. Les dades de caràcter personal que pugui contenir aquest registre queden sotmeses al que preveu la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

3. Les comunitats autònomes es responsabilitzen de proporcionar la informació necessària per mantenir permanentment actualitzat aquest registre, que es gestiona sota la responsabilitat del Ministeri de Sanitat i Consum.

4. El Registre general de centres, serveis i establiments sanitaris té caràcter públic i informatiu.

5. Periòdicament es pot publicar un catàleg que reculli la informació procedent del Registre general, relativa als centres, serveis i establiments sanitaris en funcionament.

Article 6. *Identificació dels centres, serveis i establiments sanitaris autoritzats.*

1. Els centres, serveis i establiments sanitaris autoritzats per les comunitats autònomes per al seu funcionament han de tenir en un lloc visible un distintiu que permeti als usuaris conèixer que han rebut l'autorització esmentada i el tipus de centre, amb l'oferta assistencial, o establiment de què es tracti, d'acord amb la classificació que estableix l'annex I.

2. Només els centres, serveis i establiments sanitaris autoritzats poden utilitzar en la seva publicitat, sense que indueixi a error, termes que suggereixin la realització de qualsevol tipus d'activitat sanitària, i aquella s'ha de limitar als serveis i les activitats per als quals disposi d'autorització; en la publicitat han de consignar el número de registre atorgat per l'autoritat sanitària de la comunitat autònoma corresponent en concedir-li l'autorització sanitària de funcionament o l'autorització específica de publicitat sanitària.

Disposició addicional única. *Xarxa sanitària militar.*

1. Respecte a tots els centres, els establiments i els serveis integrats a la xarxa sanitària militar, les competències administratives que preveu aquest Reial decret en matèria d'autoritzacions sanitàries d'instal·lació, funcionament, modificació i, si s'escau, tancament les exerceix la Inspecció General de Sanitat de la Defensa.

2. La Inspecció General de Sanitat de la Defensa ha de facilitar al Ministeri de Sanitat i Consum la informació necessària per mantenir permanentment actualitzat el Registre general de centres, establiments i serveis sanitaris, respecte als integrats a la xarxa sanitària militar.

Disposició transitòria única. *Termini d'adaptació.*

Es concedeix un termini de 18 mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret perquè les condicions d'autorització dels centres, serveis i establiments sanitaris, així com la seva classificació i registre s'adaptin al que estableix aquesta norma.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret i, en particular, el Reial decret 2177/1978, d'1 de setembre, sobre registre, catalogació i inspecció de centres, serveis i establiments sanitaris.

Disposició final primera. *Caràcter bàsic.*

Aquest Reial decret té el caràcter de norma bàsica en virtut del que estableix l'article 149.1.16a de la Constitució.

Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

Es faculta el ministre de Sanitat i Consum per dictar totes les disposicions que requereixi l'aplicació del que disposa aquest Reial decret, així com per a l'actualització de la classificació i les definicions dels centres, serveis i establiments sanitaris i les unitats assistencials a què es refereixen els annexos.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 10 d'octubre de 2003.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Sanitat i Consum,
ANA MARÍA PASTOR JULIÁN

ANNEX I

Classificació de centres, serveis i establiments sanitaris

Centres sanitaris	Oferta assistencial
C.1 Hospitals (centres amb internament).	U.1 Medicina general/de família.
C.1.1 Hospitals generals.	U.2 Infermeria.
C.1.2 Hospitals especialitzats.	U.3 Infermeria obstetricoginecològica (llevadora).
C.1.3 Hospitals de mitjana i llarga estada.	U.4 Podologia.
C.1.4 Hospitals de salut mental i tractament de toxicomanies.	U.5 Vacunació.
C.1.90 Altres centres amb internament.	U.6 Al·lèrgologia.
	U.7 Cardiologia.
	U.8 Dermatologia.
	U.9 Aparell digestiu.
C.2 Proveïdors d'assistència sanitària sense internament.	U.10 Endocrinologia.
C.2.1 Consultes mèdiques.	U.11 Nutrició i dietètica.
C.2.2 Consultes d'altres professionals sanitaris.	U.12 Geriatria.
C.2.3 Centres d'atenció primària.	U.13 Medicina interna.
C.2.3.1 Centres de salut.	U.14 Nefrologia.
C.2.3.2 Consultoris d'atenció primària.	U.15 Diàlisi.
C.2.4 Centres polivalents.	U.16 Pneumologia.
C.2.5 Centres especialitzats.	U.17 Neurologia.
C.2.5.1 Clínicas dentals.	U.18 Neurofisiologia.
C.2.5.2 Centres de reproducció humana assistida.	U.19 Oncologia.
C.2.5.3 Centres d'interrupció voluntària de l'embaràs.	U.20 Pediatria.
C.2.5.4 Centres de cirurgia major ambulatoria.	U.21 Cirurgia pediàtrica.
C.2.5.5 Centres de diàlisi.	U.22 Cures intermèdies neonatals.
C.2.5.6 Centres de diagnòstic.	U.23 Cures intensives neonatals.
C.2.5.7 Centres mòbils d'assistència sanitària.	U.24 Reumatologia.
C.2.5.8 Centres de transfusió.	U.25 Obstetrícia.
C.2.5.9 Bancs de teixits.	U.26 Ginecologia.
C.2.5.10 Centres de reconeixement mèdic.	U.27 Inseminació artificial.
C.2.5.11 Centres de salut mental.	U.28 Fecundació in vitro.
C.2.5.90 Altres centres especialitzats.	U.29 Banc de semen.
C.2.90 Altres proveïdors d'assistència sanitària sense internament.	U.30 Laboratori de semen per a captació espermàtica.
	U.31 Banc d'embrions.
	U.32 Recuperació d'òocits.
	U.33 Planificació familiar.
C.3 Serveis sanitaris integrats a una organització no sanitària.	U.34 Interrupció voluntària de l'embaràs.
	U.35 Anestèsia i reanimació.
	U.36 Tractament del dolor.
	U.37 Medicina intensiva.
	U.38 Cremats.

Centres sanitaris	Oferta assistencial
	U.39 Angiologia i cirurgia vascular.
	U.40 Cirurgia cardíaca.
	U.41 Hemodinàmica.
	U.42 Cirurgia toràcica.
	U.43 Cirurgia general i digestiu.
	U.44 Odontologia/Estomatologia.
	U.45 Cirurgia maxil·lofacial.
	U.46 Cirurgia plàstica i reparadora.
	U.47 Cirurgia estètica.
	U.48 Medicina cosmètica.
	U.49 Neurocirurgia.
	U.50 Oftalmologia.
	U.51 Cirurgia refractiva.
	U.52 Otorinolaringologia.
	U.53 Urologia.
	U.54 Litotrícia renal.
	U.55 Cirurgia ortopèdica i traumatologia.
	U.56 Lesionats medullars.
	U.57 Rehabilitació.
	U.58 Hidrologia.
	U.59 Fisioteràpia.
	U.60 Teràpia ocupacional.
	U.61 Logopèdia.
	U.62 Foniatria.
	U.63 Cirurgia major ambulatoria.
	U.64 Cirurgia menor ambulatoria.
	U.65 Hospital de dia.
	U.66 Atenció sanitària domiciliària.
	U.67 Cures paliatives.
	U.68 Urgències.
	U.69 Psiquiatria.
	U.70 Psicologia clínica.
	U.71 Atenció sanitària a drogodependents.
	U.72 Obtenció de mostres.
	U.73 Anàlisis clíniques.
	U.74 Bioquímica clínica.
	U.75 Immunologia.
	U.76 Microbiologia i parasitologia.
	U.77 Anatomia patològica.
	U.78 Genètica.
	U.79 Hematologia clínica.
	U.80 Laboratori d'hematologia.
	U.81 Extracció de sang per a donació.
	U.82 Servei de transfusió.
	U.83 Farmàcia.
	U.84 Dipòsit de medicaments.
	U.85 Farmacologia clínica.
	U.86 Radioteràpia.
	U.87 Medicina nuclear.
	U.88 Radiodiagnòstic.
	U.89 Assistència a lesionats i contaminats per elements radioactius i radiacions ionitzants.
	U.90 Medicina preventiva.
	U.91 Medicina de l'educació física i l'esport.
	U.92 Medicina hiperbàrica.
	U.93 Extracció d'òrgans.
	U.94 Trasplantament d'òrgans.
	U.95 Obtenció de teixits.
	U.96 Implantació de teixits.
	U.97 Banc de teixits.
	U.98 Medicina aeronàutica.
	U.99 Medicina del treball.
	U.100 Transport sanitari (carretera, aeri, marítim).
	U.101 Teràpies no convencionals.
	U.900 Altres unitats assistencials.

Establiments sanitaris:

- E.1 Oficines de farmàcia.
- E.2 Farmacíoles.
- E.3 Òptiques.
- E.4 Ortopèdies.
- E.5 Establiments d'audiopròtesi.

ANNEX II**Definicions de centres, unitats assistencials i establiments sanitaris****CENTRES SANITARIS**

C.1 Hospitals (centres amb internament): centres sanitaris destinats a l'assistència especialitzada i continuada de pacients en règim d'internament (com a mínim, una nit), la finalitat principal dels quals és el diagnòstic o el tractament dels malalts ingressats, sense perjudici que també prestin atenció ambulatoria.

C.1.1 Hospitals generals: hospitals destinats a l'atenció de pacients afectes de diversa patologia i que disposen de les àrees de medicina, cirurgia, obstetrícia i ginecologia, i pediatria. També es considera general quan, fins i tot faltant o estant escassament desenvolupada alguna d'aquestes àrees, no es centri la major part de la seva activitat assistencial en una de determinada.

C.1.2 Hospitals especialitzats: hospitals dotats de serveis de diagnòstic i tractament especialitzats que dediquen la seva activitat fonamental a l'atenció de determinades patologies o de pacients d'un determinat grup d'edat o amb característiques comunes.

C.1.3 Hospitals de mitjana i llarga estada: hospitals destinats a l'atenció de pacients que requereixen cures sanitàries, en general de baixa complexitat, per processos crònics o pel fet de tenir reduït el grau d'independència funcional per a l'activitat quotidiana, però que no es poden proporcionar en el seu domicili, i requereixen un període prolongat d'internament.

C.1.4 Hospitals de salut mental i tractament de toxicomanies: hospitals destinats a proporcionar diagnòstic, tractament i seguiment de la malaltia als pacients que requereixen ser ingressats i que pateixen malalties mentals o trastorns derivats de les toxicomanies.

C.1.90 Altres centres amb internament: hospitals que no s'ajusten a les característiques de cap dels grups anteriors o compleixen les de més d'un grup.

C.2 Proveïdors d'assistència sanitària sense internament: centres sanitaris en els quals es presten serveis de promoció de la salut, prevenció, diagnòstic, tractament i rehabilitació per professionals sanitaris a pacients que no requereixen ingrés.

C.2.1 Consultes mèdiques: centres sanitaris on un metge exerceix activitats sanitàries. També es consideren consultes, encara que hi hagi més d'un professional sanitari, quan l'atenció se centra fonamentalment en el metge i els altres professionals actuen com a suport.

C.2.2 Consultes d'altres professionals sanitaris: centres sanitaris on un professional sanitari (diferent del metge o l'odontòleg) exerceix activitats sanitàries. També es consideren consultes encara que hi hagi més d'un professional sanitari quan l'atenció se centra fonamentalment en un d'ells i els altres actuen de suport.

C.2.3 Centres d'atenció primària: centres sanitaris sense internament que atenen l'individu, la família i la comunitat, i que exerceixen funcions de promoció de la salut, prevenció, diagnòstic, curació i rehabilitació a través tant dels seus mitjans bàsics, com dels equips de suport a l'atenció primària.

C.2.3.1 Centres de salut: són les estructures físiques i funcionals que possibiliten el desenvolupament d'una

atenció primària de salut coordinada globalment, integral, permanent i continuada, i amb base en el treball d'equip dels professionals sanitaris i no sanitaris que hi actuen. En aquests exerceixen les seves activitats i funcions els equips d'atenció primària.

C.2.3.2 Consultoris d'atenció primària: centres sanitaris que, sense tenir la consideració de centres de salut, proporcionen atenció sanitària no especialitzada en l'àmbit de l'atenció primària de salut.

C.2.4 Centres polivalents: centres sanitaris on professionals sanitaris de diferents especialitats exerceixen la seva activitat atenent pacients amb patologies diverses.

C.2.5 Centres especialitzats: centres sanitaris on diferents professionals sanitaris exerceixen les seves respectives activitats sanitàries atenent pacients amb unes determinades patologies o d'un determinat grup d'edat o amb característiques comunes.

C.2.5.1 Clínicas dentals: centres sanitaris en els quals es duen a terme activitats sanitàries en l'àmbit de la salut bucodental.

C.2.5.2 Centres de reproducció humana assistida: centres sanitaris en els quals equips biomèdics especialment qualificats realitzen tècniques de reproducció assistida o les seves derivacions, així com els bancs de recepció, conservació i distribució del material biològic o humà necessari.

C.2.5.3 Centres d'interrupció voluntària de l'embaràs: centres sanitaris on es du a terme la pràctica de l'avortament en els casos legalment permesos.

C.2.5.4 Centres de cirurgia major ambulatoria: centres sanitaris dedicats a l'atenció de processos subsidiaris de cirurgia realitzada amb anestèsia general, local, regional o sedació, que requereixen cures postoperatòries de curta durada, motiu pel qual no necessiten ingrés hospitalari.

C.2.5.5 Centres de diàlisi: centres sanitaris on es fa tractament amb diàlisi a pacients afectats de patologia renal.

C.2.5.6 Centres de diagnòstic: centres sanitaris dedicats a prestar serveis diagnòstics, analítics o per imatge.

C.2.5.7 Centres mòbils d'assistència sanitària: centres sanitaris que traslladen mitjans personals i tècnics amb la finalitat d'exercir activitats sanitàries.

C.2.5.8 Centres de transfusió: centres sanitaris en els quals s'efectuen qualsevol de les activitats relacionades amb l'extracció i la verificació de la sang humana o els seus components, sigui quina sigui la destinació, i del seu tractament, emmagatzemament i distribució quan la destinació sigui la transfusió.

C.2.5.9 Bancs de teixits: centres sanitaris encarregats de conservar i garantir la qualitat dels teixits, després de la seva obtenció i fins a la seva utilització com a aloempelts o autoempelts.

C.2.5.10 Centres de reconeixement mèdic: centres sanitaris on s'efectuen les revisions mèdiques i els informes d'aptitud als aspirants o titulars de permisos o llicències, o per a la realització de determinades activitats, i per a la seva renovació.

C.2.5.11 Centres de salut mental: centres sanitaris en els quals es fa el diagnòstic i el tractament en règim ambulatori de les malalties mentals.

C.2.5.90. Altres centres especialitzats: són els centres especialitzats que no s'ajusten a les característiques de cap dels grups anteriors.

C.2.90 Altres proveïdors d'assistència sanitària sense internament: prestadors d'assistència sanitària a pacients no ingressats que no s'ajusten a les característiques de cap dels grups anteriors.

C.3 Serveis sanitaris integrats a una organització no sanitària: serveis que exerceixen activitats sanitàries però que estan integrats en organitzacions la principal activitat de les quals no és sanitària (presó, empresa, balneari, residència de tercera edat...).

ESTABLIMENTS SANITARIS

E.1 Oficines de farmàcia: establiments sanitaris privats d'interès públic, subjectes a la planificació sanitària que estableixin les comunitats autònomes, en els quals el farmacèutic titular propietari, assistit, si s'escau d'ajudants o auxiliars, ha de prestar a la població els serveis bàsics recollits a l'article 1 de la Llei 16/1997, de 25 d'abril, de regulació dels serveis de les oficines de farmàcia.

E.2 Farmacioles: establiments sanitaris autoritzats per a la tinença, la conservació i la dispensació de medicaments i productes sanitaris, per l'existència de dificultats especials d'accessibilitat a una oficina de farmàcia.

E.3 Òptiques: establiments sanitaris on, sota la direcció tècnica d'un diplomad en òptica i optometria, s'exerceixen activitats d'avaluació de les capacitats visuals mitjançant tècniques optomètriques; tallar, muntar, adaptar, subministrar, vendre, verificar i controlar els mitjans adequats per a la prevenció, la detecció, la protecció, la millora de l'agudesia visual; ajuts en baixa visió i adaptació de pròtesis oculars externes.

E.4 Ortopèdies: establiments sanitaris on, sota la direcció tècnica de personal amb la titulació oficial, la qualificació professional o l'experiència requerides d'acord amb la legislació vigent, es du a terme la dispensació, amb adaptació individualitzada al pacient, de productes sanitaris d'ortopèdia considerats pròtesis o òrtesis, així com ajuts tècnics destinats a pal·liar la pèrdua d'autonomia o funcionalitat o capacitat física dels usuaris.

E.5 Establiments d'audiopròtesi: establiments sanitaris on, sota la direcció tècnica de personal amb la titulació oficial, la qualificació professional o l'experiència requerides d'acord amb la legislació vigent, es du a terme la dispensació, amb adaptació individualitzada al pacient, de productes sanitaris dirigits a la correcció de deficiències auditives.

OFERTA ASSISTENCIAL

L'oferta assistencial dels centres sanitaris indicats anteriorment pot estar integrada per un o diversos dels següents serveis o unitats assistencials:

U.1 Medicina general/de família: unitat assistencial en la qual un metge/especialista en medicina familiar i comunitària és responsable de prestar serveis de prevenció i promoció de la salut, diagnòstic o tractament bàsics en règim ambulatori.

U.2 Infermeria: unitat assistencial en la qual personal d'infermeria és responsable d'exercir funcions i activitats pròpies de la seva titulació.

U.3 Infermeria obstetricoginecològica (llevadora): unitat assistencial en la qual una llevadora és responsable d'exercir funcions i activitats destinades a atendre les dones en l'embaràs, el part i el puerperi, i el nou-nat.

U.4 Podologia: unitat assistencial en la qual un podòleg és responsable de prestar cures específiques pròpies de la seva titulació relacionades amb la patologia dels peus.

U.5 Vacunació: unitat assistencial on personal sanitari conserva i administra vacunes. Les funcions de custòdia i conservació d'aquestes estan sota la responsabilitat d'un farmacèutic.

U.6 Al·lèrgologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en al·lèrgologia és responsable de fer

l'estudi, el diagnòstic i el tractament de la patologia produïda per mecanismes immunològics, especialment d'hipersensibilitat.

U.7 Cardiologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en cardiologia és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament de les malalties cardiovasculars.

U.8 Dermatologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en dermatologia medicoquirúrgica i venereologia és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament de pacients afectats de patologia relacionada amb la pell i els teixits annexos.

U.9 Aparell digestiu: unitat assistencial en la qual un metge especialista en aparell digestiu és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament de pacients afectats de patologia digestiva.

U.10 Endocrinologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en endocrinologia i nutrició és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament de pacients afectats de patologia relacionada amb el sistema endocrí, així com del metabolisme i de les conseqüències patològiques derivades de les seves alteracions.

U.11 Nutrició i dietètica: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un facultatiu, s'encarrega de l'adequada nutrició dels pacients ingressats i dels que requereixen continuar el tractament després de l'ingrés.

U.12 Geriatria: unitat assistencial en la qual un metge especialista en geriatria és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament de la patologia de l'edat avançada.

U.13 Medicina interna: unitat assistencial en la qual un metge especialista en medicina interna és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament mèdic de pacients afectats de patologia diversa.

U.14 Nefrologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en nefrologia és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament de pacients amb malalties del ronyó i les vies urinàries, així com amb processos generals que poden tenir l'origen en un mal funcionament renal.

U.15 Diàlisi: unitat assistencial en la qual un metge especialista en nefrologia és responsable que es faci el tractament amb diàlisi a pacients afectats de patologia renal.

U.16 Pneumologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en pneumologia és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament de pacients afectats de patologia respiratòria.

U.17 Neurologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en neurologia és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament mèdic de pacients afectats de patologia relacionada amb el sistema nerviós central i perifèric.

U.18 Neurofisiologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en neurofisiologia clínica és responsable de fer l'exploració funcional del sistema nerviós central i perifèric, amb finalitats de diagnòstic, pronòstic o orientació terapèutica.

U.19 Oncologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en oncologia mèdica és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic, el tractament i el seguiment de pacients amb neoplàsies.

U.20 Pediatria: unitat assistencial en la qual un metge especialista en pediatria i les seves àrees específiques és responsable de prestar cures específiques a pacients en edat pediàtrica, i s'encarrega de l'estudi del seu desenvolupament, i del diagnòstic i el tractament de les seves malalties.

U.21 Cirurgia pediàtrica: unitat assistencial en la qual un metge especialista en cirurgia pediàtrica és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament en processos quirúrgics específics de l'edat infantil.

U.22 Cures intermèdies neonatals: unitat assistencial en la qual, sota la responsabilitat d'un metge especialista en pediatria i les seves àrees específiques, es fa l'atenció del nouat d'edat gestacional superior a 32 setmanes o un pes superior a 1.500 grams amb patologia lleu que requereix tècniques especials de cures mitjanes.

U.23 Cures intensives neonatals: unitat assistencial en la qual, sota la responsabilitat d'un metge especialista en pediatria i les seves àrees específiques, es fa l'atenció del nouat amb patologia medicoquirúrgica, amb compromís vital, que requereix mitjans i cures especials de forma continuada.

U.24 Reumatologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en reumatologia és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament de pacients afectats de patologia reumàtica.

U.25 Obstetrícia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en obstetrícia i ginecologia és responsable de prestar l'atenció de l'embaràs, part i puerperi.

U.26 Ginecologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en obstetrícia i ginecologia és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament de patologia inherent a l'aparell genital femení i la mamella.

U.27 Inseminació artificial: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un metge especialista en obstetrícia i ginecologia, té com a finalitat la fecundació humana mitjançant la inseminació artificial amb semen fresc, capacitat o crioconservat, procedent de l'home de la parella o d'un donant, segons el cas.

U.28 Fecundació «in vitro»: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un metge especialista en obstetrícia i ginecologia i un facultatiu amb formació i experiència en biologia de la reproducció, té per finalitat la fecundació mitjançant transferència d'embrions, transferència intratubàrica de gàmetes i altres tècniques afins prèviament avaluades.

U.29 Banc de semen: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un facultatiu, té com a finalitat l'obtenció, l'avaluació, la conservació i la distribució de semen humà per a la seva utilització en les tècniques de reproducció humana assistida, i que duen a terme a més les activitats necessàries per a la selecció i el control dels donants.

U.30 Laboratori de semen per a capacitat espermatòica: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un facultatiu, du a terme l'adequació dels espermatozoides per a la funció reproductora.

U.31 Banc d'embrions: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un facultatiu, s'encarrega de la crioconservació d'embrions per a transferències amb finalitats procreadores o mètodes de recerca/experimentació legalment autoritzats.

U.32 Recuperació d'òocits: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un facultatiu, s'encarrega de la realització de les activitats necessàries per a l'obtenció i el tractament de gàmetes amb finalitats procreadores o mètodes de recerca/experimentació legalment autoritzats.

U.33 Planificació familiar: unitat assistencial en la qual un metge especialista en obstetrícia i ginecologia és responsable de prestar serveis d'atenció, informació i assessorament relacionats amb la reproducció, la concepció i la contracepció humana.

U.34 Interrupció voluntària de l'embaràs: unitat assistencial en la qual un metge especialista en obstetrícia i ginecologia és responsable de dur a terme la pràctica de l'avortament terapèutic i eugenèsic, en els casos legalment permesos.

U.35 Anestèsia i reanimació: unitat assistencial en la qual un metge especialista en anesthesiologia i reanimació és responsable d'aplicar al pacient tècniques

i mètodes per fer-lo insensible al dolor i protegir-lo de l'agressió abans, durant i després de qualsevol intervenció quirúrgica o obstètrica, d'exploracions diagnòstiques i de traumatismes, així com de mantenir les condicions vitals en qualsevol de les situacions esmentades.

U.36 Tractament del dolor: unitat assistencial en la qual un metge especialista és responsable d'aplicar tècniques i mètodes per eliminar o alleugerir el dolor, de qualsevol etiologia, al pacient.

U.37 Medicina intensiva: unitat assistencial en la qual un metge especialista en medicina intensiva és responsable que es presti l'atenció sanitària necessària, continuada i immediata, a pacients amb alteracions fisiopatològiques que han assolit un nivell de severitat tal que representen una amenaça actual o potencial per a la seva vida i, alhora, són susceptibles de recuperació.

U.38 Cremats: unitat assistencial pluridisciplinària que, sota la responsabilitat d'un metge especialista, atén pacients afectats per lesions produïdes per alteracions tèrmiques als teixits i que per la seva extensió, profunditat o localització són considerades greus o crítiques.

U.39 Angiologia i cirurgia vascular: unitat assistencial en la qual un metge especialista en angiologia i cirurgia vascular és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament, mèdic i quirúrgic, de les malalties vasculares, exceptuant les cardíques i intracranials.

U.40 Cirurgia cardíaca: unitat assistencial en la qual un metge especialista en cirurgia cardiovascular és responsable de fer l'estudi i el tractament quirúrgic de patologies cardíques.

U.41 Hemodinàmica: unitat assistencial en la qual, sota la responsabilitat d'un metge especialista amb experiència en hemodinàmica, es duen a terme processos vasculars o cardiològics intervencionistes amb finalitat diagnòstica i/o terapèutica.

U.42 Cirurgia toràcica: unitat assistencial en la qual un metge especialista en cirurgia toràcica és responsable de fer l'estudi i el tractament dels processos específics que afecten la regió anatòmica del tòrax, que inclou la paret toràcica, la pleura, el pulmó, el mediastí, l'arbre traqueobronquial, l'esòfag i el diafragma.

U.43 Cirurgia general i digestiu: unitat assistencial en la qual un metge especialista en cirurgia general i de l'aparell digestiu és responsable de dur a terme les intervencions en processos quirúrgics relatius a patologia abdominal, de l'aparell digestiu, del sistema endocrí, del cap i el coll (amb exclusió de la patologia específica d'altres especialitats quirúrgiques), de la mamella i de la pell i les parts toves.

U.44 Odontologia/Estomatologia: unitat assistencial en què un odontòleg o estomatòleg és responsable d'exercir activitats professionals encaminades a la promoció de la salut bucodental, i porta a terme la prevenció, el diagnòstic i el tractament de les anomalies i les malalties de les dents, la boca, els maxil·lars i els teixits annexos de l'individu i a la comunitat, així com la prescripció de medicaments, pròtesis i productes sanitaris en l'àmbit de l'exercici professional.

U.45 Cirurgia maxil·lofacial: unitat assistencial en la qual un metge especialista en cirurgia oral i maxil·lofacial és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament de les malalties de la cavitat bucal i de la cara.

U.46 Cirurgia plàstica i reparadora: unitat assistencial en la qual un metge especialista en cirurgia plàstica, estètica i reparadora és responsable de fer la correcció quirúrgica de processos congènits, adquirits, tumorals o involutius que requereixen reparació o reposició d'estructures superficials que afecten la forma i la funció corporal.

U.47 Cirurgia estètica: unitat assistencial en la qual un metge especialista en cirurgia plàstica, estètica i reparadora o un altre especialista quirúrgic en l'àmbit de la seva especialitat respectiva és responsable de dur a

terme tractaments quirúrgics, amb finalitat de millora estètica corporal, facial o capil·lar.

U.48 Medicina cosmètica: unitat assistencial en la qual un metge és responsable de dur a terme tractaments no quirúrgics, amb finalitat de millora estètica corporal o facial.

U.49 Neurocirurgia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en neurocirurgia és responsable de fer intervencions a pacients amb processos quirúrgics relatius al sistema nerviós.

U.50 Oftalmologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en oftalmologia és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament dels defectes i les malalties dels òrgans de la visió.

U.51 Cirurgia refractiva: unitat assistencial en la qual un metge especialista en oftalmologia és responsable de dur a terme tota una sèrie de tècniques quirúrgiques destinades a modificar els defectes de refracció, o bé mitjançant l'ús del làser o mitjançant cirurgia intraocular.

U.52 Otorinolaringologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en otorinolaringologia és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament de processos patològics de l'oida, fosses nasals i sins paranasals, faringe i laringe.

U.53 Urologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en urologia és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament d'afeccions específiques de l'aparell urinari masculí i femení i de l'aparell genital masculí.

U.54 Litotrícia renal: unitat assistencial en la qual un metge especialista en urologia és responsable de fer tractaments, mitjançant un litotritor, de fragmentació de càlculs renals.

U.55 Cirurgia ortopèdica i traumatologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en cirurgia ortopèdica i traumatologia és responsable de fer l'estudi, el desenvolupament, la conservació i el restabliment de la forma i de la funció de les estructures musculoesquelètiques, per mitjans mèdics, quirúrgics i físics.

U.56 Lesionats medullars: unitat assistencial pluridisciplinària en la qual, sota la supervisió d'un metge especialista, es proporciona assistència sanitària especialitzada i rehabilitació integral a totes les persones afectades per una lesió medullar (paraplegia i tetraplegia) o qualsevol altra gran discapacitat física, des d'una perspectiva que inclou tant els aspectes medicoquirúrgics com els psicològics i socials.

U.57 Rehabilitació: unitat assistencial en la qual un metge especialista en medicina física i rehabilitació és responsable de fer el diagnòstic, l'avaluació, la prevenció i el tractament de la incapacitat i encaminar-los a facilitar, mantenir o retornar el màxim grau de capacitat funcional i independència possible al pacient impossibilitat, a fi d'integrar-lo en el seu medi habitual.

U.58 Hidrologia: unitat assistencial en la qual un metge especialista en hidrologia mèdica és responsable de la utilització d'aigües mineromedicinals i termals amb finalitats terapèutiques i preventives per a la salut.

U.59 Fisioteràpia: unitat assistencial en la qual un fisioterapeuta és responsable d'exercir funcions i activitats pròpies de la seva titulació, amb finalitat preventiva, educativa o terapèutica, per al tractament de les malalties que cursen amb discapacitats o la recuperació de la funcionalitat utilitzant agents físics.

U.60 Teràpia ocupacional: unitat assistencial en la qual, sota la responsabilitat d'un terapeuta ocupacional, s'utilitzen amb finalitats terapèutiques les activitats d'autocura, treball i lleure perquè els pacients adquireixin el coneixement, les destreses i les actituds necessàries per exercir les tasques quotidianes requerides i aconseguixin el màxim d'autonomia i integració.

U.61 Logopèdia: unitat assistencial en la qual un logopeda és responsable de fer la prevenció, l'estudi i la correcció dels trastorns del llenguatge.

U.62 Foniatria: unitat assistencial en la qual un metge és responsable d'estudiar i proporcionar tractaments a pacients afectats d'alteracions de la veu i el seu mecanisme.

U.63 Cirurgia major ambulatoria: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un metge especialista, es dedica a la realització de procediments quirúrgics terapèutics o diagnòstics, fets amb anestèsia general, loco-regional o local amb sedació o sense, que requereixen cures postoperatòries de curta durada, per a la qual cosa no necessiten ingrés hospitalari.

U.64 Cirurgia menor ambulatoria: unitat assistencial on, sota la responsabilitat d'un metge, es duen a terme procediments terapèutics o diagnòstics de baixa complexitat i mínimament invasius, amb baix risc d'hemorràgia, que es practiquen sota anestèsia local i que no requereixen cures postoperatòries, en pacients que no necessiten ingrés.

U.65 Hospital de dia: unitat assistencial on, sota la supervisió o la indicació d'un metge especialista, es du a terme el tractament o les cures de malalts que han de ser sotmesos a mètodes de diagnòstic o tractament que requereixin durant unes hores atenció continuada mèdica o d'infermeria, però no l'internament en un hospital.

U.66 Atenció sanitària domiciliària: unitat assistencial pluridisciplinària que, sota la supervisió o indicació d'un metge, exerceix activitats per donar atenció sanitària a persones malaltes en el seu domicili.

U.67 Cures pal·liatives: unitat assistencial pluridisciplinària, amb o sense equips de cures domiciliàries, que sota la responsabilitat d'un metge, presta l'atenció a pacients en situació terminal.

U.68 Urgències: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un metge, està destinada a l'atenció sanitària de pacients amb problemes d'etiologia diversa i gravetat variable, que generen processos aguts que necessiten atenció immediata.

U.69 Psiquiatria: unitat assistencial en la qual un metge especialista en psiquiatria és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament dels trastorns mentals i del comportament.

U.70 Psicologia clínica: unitat assistencial en la qual un psicòleg especialista en psicologia clínica, dins el camp de la seva titulació, és responsable de fer diagnòstics, avaluacions i tractaments de caràcter psicològic dels fenòmens psicològics, conductuals i relacionals que incideixen en la salut dels éssers humans.

U.71 Atenció sanitària a drogodependents: unitat assistencial pluridisciplinària en la qual, sota la supervisió d'un facultatiu sanitari, es presten serveis de prevenció, atenció i rehabilitació al drogodependent, mitjançant l'aplicació de tècniques terapèutiques.

U.72 Obtenció de mostres: unitat assistencial, vinculada a un laboratori clínic, en la qual personal sanitari amb titulació adequada fa l'obtenció, la recepció, la identificació, la preparació i la conservació dels espècimens o les mostres biològiques d'origen humà, i es responsabilitza de la mostra fins al seu lliurament al laboratori corresponent.

U.73 Anàlisis clíniques: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un facultatiu especialista en anàlisis clíniques, du a terme una sèrie d'actuacions que a través de proves diagnòstiques analítiques, proves funcionals o de laboratori i la seva correlació fisiopatològica ajuden al diagnòstic, el pronòstic, la terapèutica mèdica i la prevenció de la malaltia.

U.74 Bioquímica clínica: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un facultatiu especialista en bioquímica clínica, aplica els mètodes químics i bioquímics

de laboratori necessaris per a la prevenció, diagnòstic, pronòstic i evolució de la malaltia, així com de la seva resposta al tractament.

U.75 Immunologia: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un facultatiu especialista en immunologia, està dedicada a obtenir la informació necessària per a l'estudi, el diagnòstic i el tractament de pacients amb malalties causades per alteracions dels mecanismes immunològics i de les situacions en les quals les manipulacions immunològiques formen una part important del tractament o de la prevenció.

U.76 Microbiologia i parasitologia: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un facultatiu especialista en microbiologia i parasitologia, està dedicada a l'estudi dels microorganismes relacionats amb l'espècie humana, i se centra en l'home malalt o portador de malalties infeccioses per al seu diagnòstic, estudi epidemiològic i orientació terapèutica.

U.77 Anatomia patològica: unitat assistencial en la qual, sota la responsabilitat d'un metge especialista en anatomia patològica, es duen a terme estudis, per mitjà de tècniques morfològiques, de les causes, el desenvolupament i les conseqüències de la malaltia, i la seva finalitat és el diagnòstic correcte de biòpsies, peces quirúrgiques, citologies i autòpsies.

U.78 Genètica: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un facultatiu amb formació adequada, està dedicada a la realització de proves genètiques i l'emissió dels dictàmens corresponents amb finalitats diagnòstiques.

U.79 Hematologia clínica: unitat assistencial en la qual un metge especialista en hematologia i hemoteràpia és responsable de fer l'estudi, el diagnòstic i el tractament de pacients afectats de patologia relacionada amb la sang i els òrgans hematopoètics.

U.80 Laboratori d'hematologia: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un metge especialista en hematologia i hemoteràpia, està dedicada a l'obtenció de mostres d'origen humà, a la realització de determinacions hematològiques i l'emissió dels dictàmens corresponents amb finalitats diagnòstiques.

U.81 Extracció de sang per a donació: unitat assistencial, vinculada a un centre de transfusió, en la qual, sota la responsabilitat d'un metge, s'efectuen extraccions de sang, per personal d'infermeria degudament entrenat, en un vehicle o en sales públiques o privades adaptades a aquest efecte.

U.82 Servei de transfusió: unitat assistencial d'un centre hospitalari, vinculada a un centre de transfusió, en la qual, sota la responsabilitat d'un metge especialista en hematologia i hemoteràpia, s'emmagatzema i distribueix sang i components sanguinis i en la qual es poden fer proves de compatibilitat de sang i components per a ús exclusiu a les seves instal·lacions, incloses les activitats de transfusió hospitalària.

U.83 Farmàcia: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un farmacèutic, o farmacèutic especialista en farmàcia hospitalària en el cas d'hospitals, du a terme la selecció, l'adquisició, la conservació, la dispensació, la preparació, el seguiment i la informació sobre els medicaments a utilitzar al centre i els que requereixen una especial vigilància, supervisió i control de l'equip multidisciplinari de salut.

U.84 Dipòsit de medicaments: unitat assistencial, dependent d'una oficina o servei de farmàcia, en la qual es conserven i es dispensen medicaments als pacients atesos al centre en què està ubicada.

U.85 Farmacologia clínica: unitat assistencial en la qual un metge especialista en farmacologia clínica és responsable de fer l'estudi de l'efecte dels medicaments en l'home, i observar i quantificar els seus efectes farmacològics, l'avaluació dels seus efectes terapèutics i analitzar les reaccions adverses.

U.86 Radioteràpia: unitat assistencial en la qual, sota la responsabilitat d'un metge especialista en oncologia radioteràpica, es duen a terme tractaments amb radiacions ionitzants i terapèutiques associades, fonamentalment en el cas de pacients oncològics.

U.87 Medicina nuclear: unitat assistencial en la qual, sota la responsabilitat d'un metge especialista en medicina nuclear, es duen a terme processos diagnòstics o terapèutics mitjançant isòtops radioactius, radiacions nuclears, variacions electromagnètiques del nucli atòmic i tècniques biofísiques similars.

U.88 Radiodiagnòstic: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un metge especialista en radiodiagnòstic, està dedicada al diagnòstic i el tractament de les malalties utilitzant com a suport tècnic fonamental les imatges i les dades funcionals obtingudes per mitjà de radiacions ionitzants o no ionitzants i altres fonts d'energia.

U.89 Assistència a lesionats i contaminats per elements radioactius i radiacions ionitzants: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un metge, porta a terme el tractament de les seqüeles radioactives, professionals o d'origen fortuït que siguin patides per persones o col·lectius humans.

U.90 Medicina preventiva: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un metge especialista en medicina preventiva i salut pública, du a terme funcions de control intern per evitar i prevenir els riscos per a la salut dels pacients derivats de les activitats del centre sanitari en què estigui ubicada.

U.91 Medicina de l'educació física i l'esport: unitat assistencial en la qual un metge especialista en medicina de l'educació física i l'esport és responsable de dur a terme estudis de les funcions orgàniques i fa diagnòstics i tractaments específics per a persones que es dediquen a la pràctica esportiva.

U.92 Medicina hiperbàrica: unitat assistencial vinculada a un centre hospitalari, que sota la responsabilitat d'un metge, té com a finalitat l'administració d'oxigen pur a l'organisme, en un mitjà pressuritzat, amb finalitats diagnòstiques o terapèutiques.

U.93 Extracció d'òrgans: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un metge especialista, s'encarrega de l'obtenció mitjançant extracció d'òrgans de donant viu o mort, per a la seva implantació en un organisme receptor, d'acord amb la legislació vigent sobre la matèria.

U.94 Trasplantament d'òrgans: unitat assistencial, que sota la responsabilitat d'un metge especialista, té com finalitat la utilització terapèutica dels òrgans humans, que consisteix a substituir un òrgan malalt, o la seva funció, per un altre de sa procedent d'un donant viu o mort, d'acord amb la legislació vigent sobre la matèria.

U.95 Obtenció de teixits: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un metge especialista, du a terme qualsevol de les activitats destinades a disposar de teixits i cèl·lules d'origen humà o a possibilitar l'ús de residus quirúrgics amb les finalitats a què es refereix la normativa vigent sobre la matèria.

U.96 Implantació de teixits: unitat assistencial que, sota la responsabilitat d'un metge especialista, du a terme qualsevol de les activitats que impliquen utilització terapèutica de teixits humans, i engloba les accions de trasplantar, empeltar o implantar.

U.97 Banc de teixits: unitat tècnica que, sota la responsabilitat d'un facultatiu, té per missió conservar i garantir la qualitat dels teixits, després de la seva obtenció i fins a la seva utilització clínica com a alloempelts o autoempelts.

U.98 Medicina aeronàutica: unitat assistencial en la qual, sota la responsabilitat d'un metge examinador autoritzat segons estableix la normativa vigent, es fan els reconeixements, els informes i les avaluacions mèdi-

ques requerides per a l'emissió dels certificats mèdics que exigeixen als titulars de llicències i habilitacions aeronàutiques, per les normes reguladores d'aquestes.

U.99 Medicina del treball: unitat preventivo-assistencial que, sota la responsabilitat d'un metge especialista en medicina del treball o diplomad en medicina d'empresa, exerceix les funcions de vigilància de la salut dels treballadors regulades per la Llei de prevenció de riscos laborals i la seva normativa de desplegament.

U.100 Transport sanitari (carretera, aeri, marítim): unitat assistencial que té per objecte el desplaçament de persones malaltes, accidentades o per una altra raó sanitària, en vehicles terrestres, aeris o marítics, especialment condicionats a aquest efecte.

U.101 Teràpies no convencionals: unitat assistencial en la qual un metge és responsable de dur a terme tractaments de les malalties per mitjans de medicina naturista o amb medicaments homeopàtics o mitjançant tècniques d'estimulació perifèrica amb agulles o d'altres que demostrin la seva eficàcia i la seva seguretat.

U.900 Altres unitats assistencials: unitats que, sota la responsabilitat de professionals sanitaris, capacitats per la seva titulació oficial o habilitació professional, no s'ajusten a les característiques de cap de les definides anteriorment per dur a terme activitats sanitàries innovadores o en fase d'avaluació clínica.

MINISTERI D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORT

19626 REIAL DECRET 1272/2003, de 10 d'octubre, pel qual es regulen les condicions per a la declaració d'equivalència de títols espanyols d'ensenyament superior universitari o no universitari als títols universitaris de caràcter oficial i vàlidesa a tot el territori nacional. («BOE» 255, de 24-10-2003.)

La Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, estableix a l'article 36.2.a) que el Govern, amb l'informe previ del Consell de Coordinació Universitària, regula les condicions per a la declaració d'equivalència de títols espanyols d'ensenyament superior universitari o no universitari als títols universitaris de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional.

Des que l'article 149.1.30a de la Constitució va atribuir a l'Estat la competència exclusiva per a la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals, i la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, va recollir l'existència de títols equivalents als títols universitaris de caràcter oficial, són nombrosos els casos en què, de manera singular, s'ha declarat l'equivalència de títols i diplomes, o bé respecte al grau acadèmic de caràcter oficial, o bé, encara que en menys mesura, respecte a titulacions universitàries específiques del catàleg de títols universitaris oficials.

Tanmateix, fins ara no s'ha dictat una norma de procediment que reguli, amb caràcter general, les condicions perquè els títols espanyols d'ensenyament superior, universitari o no universitari, puguin ser declarats equivalents als títols universitaris de caràcter oficial.

En virtut del mandat legal esmentat, aquest Reial decret estableix, en primer lloc, un procediment, en els articles 3 i 4, en el qual, per obtenir l'equivalència, es requereix el compliment d'uns requisits generals, es valora el contingut dels ensenyaments de què es tracti, el

desenvolupament dels corresponents plans d'estudi, la capacitat docent i investigadora del professorat i totes les altres circumstàncies que acreditin un nivell de formació similar al del títol universitari de caràcter oficial i vàlidesa a tot el territori nacional al qual es pretén equiparar.

Als efectes de procedir a aquesta valoració, s'inclou en el procediment la petició d'informe, amb caràcter preceptiu i determinant, al Consell de Coordinació Universitària com a màxim òrgan consultiu del Govern en matèria universitària, i també, amb caràcter preceptiu, a l'Agència Nacional d'Avaluació de la Qualitat i Acreditació, que té atribuïdes, entre altres funcions, la de proporcionar la informació necessària a les administracions públiques per a la presa de decisions en l'àmbit de les seves competències.

En segon lloc, s'inclou a la disposició addicional tercera el procediment per resoldre les sol·licituds de declaració individual d'equivalència que es presenten al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport a l'empara d'equivalències declarades amb caràcter general per normes anteriors a la Llei orgànica d'universitats, per a grups específics de titulats i amb efectes determinats.

Sobre aquest Reial decret, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.30a de la Constitució, de l'article 36.2.a) i de la disposició final tercera de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, n'han emès informe el Ministeri d'Administracions Públiques, el Consell de Coordinació Universitària i la Comissió Superior de Personal.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Educació, Cultura i Esport, amb l'aprovació prèvia de la ministra d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 10 d'octubre de 2003,

DISPOSO:

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació.

1. Aquest Reial decret té per objecte regular les condicions i el procediment per a la declaració d'equivalència de títols espanyols d'ensenyament superior universitari o no universitari als títols universitaris de caràcter oficial i vàlidesa a tot el territori nacional.

2. No és possible la declaració d'equivalència entre un títol espanyol d'ensenyament superior i el títol universitari oficial de doctor que preveu l'article 37 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats.

3. No és possible declarar l'equivalència de títols propis expedits per les universitats a títols universitaris de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional, llevat dels casos en què, abans de la sol·licitud presentada, el Govern hagi establert algun títol universitari de caràcter oficial i vàlidesa en tot el territori nacional amb uns continguts científics i perfils professionals que coincideixin amb el títol propi de què es tracti.

4. No és procedent declarar l'equivalència quan pugui ser contrària al que disposin tractats internacionals ratificats per Espanya i publicats oficialment, al dret comunitari europeu, a normes vigents amb rang de llei o afectar matèries reservades a llei.

Article 2. Declaració d'equivalència.

1. Als efectes de l'aplicació d'aquest Reial decret:

a) S'entén per equivalència l'equiparació d'un títol determinat amb algun dels títols o graus acadèmics següents: diplomad universitari, arquitecte tècnic, enginyer tècnic, llicenciat, arquitecte i enginyer que estableix l'article 37 de la Llei orgànica d'universitats, com també els que els substitueixin d'acord amb el que disposa l'article 88.2 de la Llei esmentada.